

მაია თეოტიუაშვილი

ეგონომიდის აგადებმიური დოქტორი,
თბილისის ივ. ჯაგახიშვილის სახელობის სახელმწიფო
უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორი,
ნიუ-იორკის მეცნიერებათა აგადებმის ნამდევილი წერი

၀၁ တမေသနပုဂ္ဂနိုင်

ბიზნესის ადმინისტრირების მაგისტრი (MBA)

ბიზნესის მისითხა და მიზნების სტრუქტურის გაგებისათვის

საქართველოში საბაზრო ეკონომიკური ურ-
თიერთობის ფორმირების განვლილ პერიოდში ბიზ-
ნესის თეორიასა და პრაქტიკაში გარეგნული და-
დებითი ძვრები მოხდა. მიუხედავად ამისა, არც
თუ იშვიათად გვხვდება შემთხვევები, როდესაც
ბიზნესის დაგეგმვის (განსაკუთრებით ბიზნეს-გეგ-
მების დამუშავების) დროს არასწორი ინტერ-
პრეტაცია ეძღვავა ბიზნესის მისის და ბიზნესის
მიზნის განმსაზღვრულ საკითხებს.

აშშ-ში ჩატარებული კვლევებით დადგენილია, რომ ფირმების წარუმატებლობის 98% საკუთარი ბიზნესის მისისა და მიზნების არასწორი განსაზღვრით ან საერთოდ ბიზნესის დაგეგმვის უგულვებელყოფით არის განპირობებული¹.

ბოლო სამი წლის განმავლობაში საქართველოს ერთ-ერთი რეგიონის - შიდა ქართლის საწარმოებსა და ორგანიზაციებში შესრულებული ბიზნესის სადამუშაოებლო დოკუმენტების ანალიზი გვიჩვენებს, რომ იურიდიული სტატუსის მქონე ობიექტების 75% წესდებაში და დებულებაში ან არ უჩვენებს საკუთარი ბიზნესის მისიას ან მისია უბრალოდ გაიგივებულია მის მიზანთან - მაქსიმალური მოგების მიღებასთან. აღნიშნული თეორიულად არასწორი მიღვომაა და, ბუნებრივია, მისი პრაქტიკული შედეგები - წამაგბანია.

ბიზნესის მისია და მიზნების აღრევა, მათ მაქსიმალური მოგების მიღებასთან გაიგივება განვითარებული საბაზო ურთიერთობებისათვის მიუღებელია. ასეთ შემთხვევაში ფირმასა და მის მომხმარებელს შორის ჩნდება დაპირისპირება. თუ მოგების მიღება ფირმის მიზანია და მისთვის ეს სასარგებლოვა, იგი ცდილობს (დაინტერესებულია) ქველა შესაძლო ღონისძიება გაატაროს, რათა გა-

ზარდოს მისი სიდიდე. სამაგიეროდ, მომ-
ხმარებელს სულაც არ აინტერესებს ფირ-
მის მოგება. მისი მიზანია დაიკმაყოფი-
ლოს საკუთარი მოთხოვნილება - იყი-
დოს საჭირო რაოდენობისა და ხარის-
ხის საქონელი (მომსახურება) რაც შეიძ-
ლება ნაკლები დანახარჯებით. ამით იგი
ფირმის მიზანს უპიროსისიღება.

ნებისმიერი ფირმა, როგორც საზო-
გადოებრივი ცხოვრების ნაწილი ღია ისე-
ტემას წარმოადგენს და ამ საზოგადოე-
ბის მოთხოვნილების დაქმაყოფილებისათ-
ვის უნდა ზრუნვლებს. საზოგადოებრივ
აღიარებას რომ მიაღწიოს, ფირმა შიდა
ამოცანების გადაწყვეტაზე – მხოლოდ მო-
გების მიღებაზე კი არ უნდა ფიქრობდეს,
არამედ, საზოგადოების მოთხოვნილების
დაქმაყოფილებაზე რომელიც მის ფარ-
გლებს გარეთ არსებობს.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, ფირმის დაგევ-
მვა განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს. რო-
გორც სამეცნიერო ლიტერატურაშია შეფასებუ-
ლი ბიზნესის დაგეგმვის პროცესი ის ქოლგაა,
რომლის ქვეშაც შეფარებულია ყველა სამართვე-
ლო ფუნქცია. იგი არის ბიზნესმენის ქმედებისა
და გადაწყვეტილებების ერთობლიობა, ინსტრუ-
მენტი, რომელიც მას საშუალებას აძლევს მოელი
სამოქმედო პერიოდის განმავლობაში არსებულ
აღტერნატიულ ვარიანტებს შორის აირჩიოს და
ოპტიმალური გადაწყვეტილება მიღოს.

ბიზნესის დაგეგმვის ამოსავალ წერტილად, პირველ საწყის პერიოდად ითვლება ბიზნეს-იდეის გაჩერების შემდეგ დაფუძნებული ფირმის მისიი-

სა და მიზნის განსაზღვრა.

უნდა შევნიშნოთ, რომ ბიზნესის პრაქტიკის ანალოგიურად არც ბიზნესის თეორიაში არის ერთიანი შექსედულება ჩამოყალიბებული ფირმის მისიისა და მიზნის მიმართ.

ზოგიერთი ეკონომისტის აზრით, ფინანსის მთავარი დანიშნულებაა მისი მესაკუთრისათვის შემოსავლის მიღება. სხვების შეხედულებით მისი არსი მდგომარეობს პროდუქციის წარმოებაში, რომელიც აქმაყოფილებს საზოგადოების მოთხოვნილებას. არის მესამე ჯგუფი, რომელიც ფინანსის დანიშნულებას ადამიანთა დასაქმების დაკმაყოფილებაში ხედავს. კომპლექსური მიდგომის ავტორები, აღნიშნულთან ერთად, ფინანსის დანიშნულებაში ხედავენ მთელ რიგ დამატებით ფუნქციებსაც.

მისია ფილოსოფიური შინაარსის მცნებაა და ნიშნავს ბიზნესის; მთლიანად, და მისი ცალკეული სფეროების დანიშნულების ფაქტს, მისი არ-სებობის ბუნებრივ აზრს.

ფირმის მისია განვითაროს ისეთი ამოცა-
ნების გადასაწყვეტად, როგორიცაა²:

- ფირმის აქტიური საქმიანობის სფეროს გამოვლენა და მისი განვითარების გზების განსაზღვრა;
  - კონკურენციული ბრძოლის წამყვანი პრინციპების გამოყოფა;
  - ფირმის მიზნების ჩამოსაყალიბებლად საერთო ბაზის გამომუშავება;
  - ფირმის საქმიანობის კონცეფციის დამუშავება, რომელიც შთააგონებს და აღაფრთოვანებს მის თანამშრომლებს.

მისია - ეს არის ფირმის მესაკუთრის, მისია
ხელმძღვანელების ხედვა იმის შესახებ, თუ რას
უნდა წარმოადგენდეს მომსახლეი, რისთვის უნდა
იარსებოს და იბრძოლოს ფირმამ.

ფირმის მისიან ფორმულირება შეიცავს ყველა ადამიანის ან ადამიანთა ჯგუფის ინტერესებს, რომლებიც რაღაც ფორმით მონაწილეობენ მის ფუნქციონირებაში (მესაკუთრეები, თანამშრომლები, ფირმის პროდუქციის მომხმარებლები, ნედლეულის, მასალების და სხვა მომწოდებლები და ბაზრის სხვა სუბიექტები).

აღნიშნულის საფუძველზე, ფირმის მისის

ფორმულირებაში აისახება მისი საქმიანობის ძირითადი მიმართულებები, მისი საზოგადოებრივი დანიშნულება.

ბიზნესის ისტორიაში მრავალი მაგალითია ცნობილი, როდესაც ბიზნესმენმა თავისი საქმის დაარსებისას ძალიან კარგად იცოდა მოგების მიღებისა და მისი გაზრდის მნიშვნელობა, მაგრამ საქუთარი საქმიანობის ცენტრში ყოველთვის განიხილავდა მომხმარებელს, მის მოთხოვნილებებს და ამით გამოხატავდა ბიზნესის მისიას. მოვიტანთ რამდენიმე მაგალითს:

- ბილ გეითსმა იდეის პოვნის შემდევ შეკქმნა საქვეყნოდ ცნობილი კომპანია ი როსოფტი, რომლის მისია რამდენიმე სიტყვით გამოხატა - კომპიუტერი ყოველ მაგიდაზე და ყველა სახლში³.

- ჰენრი ფორდის კომპანიის მისია ასე არის ჩამოყალიბებული: „ჩვენ ადამიანებს ვთავაზობთ იავ ტრანსპორტს“.

- ფირმა „სონის“ მისია ასე უღერსა: „ანხორ-ციელებ რა პროგრესს, ემსახურები მთელ მსოფლიოს!“

ფირმის მისია განისაზღვრება ბიზნეს-გეგმის
დამუშავების პირველ ეტაპზე და მთელი საზოგა-
დოებრივი წარმოების თვალსაზრისით მიმწევა,
როგორც:

- ბაზრის მოთხოვნილების დაქმაყოფილები-
სათვის საქონლის (მომსახურების): მწარმოებე-
ლი და საზოგადოებრივ მოთხოვნილებებზე ორი-
გნტირებული სოციალური ორგანიზაცია;

- ბიზნესის სხვა სფეროში (სხვა დარგში ან ამავე სფეროსა და დარგში) მოღვაწე ორგანიზა-ციულ-სამართლებრივი სტატუსის მქონე ფირმების კონკურენტი;

- საბაზრო ურთიერთობაში მონაწილე ეკონომიკური და სოციალური სუბიექტი;

ბისწესის (ფირმის) მისის განსაზღვრის, ფუნდამენტურ ამოსავალს, მის საწყის ეტაპს წარმოადგინს მისი პრინციპები და ეთიკა.

პრინციპები მოიცავენ გარკვეულ მოთხოვნებს⁴:

- გამოშევბული პროდუქციის (მომსახურების, სამუშაოს) და ბაზრის მიმართ;

- მართვის - მოტივაციის, გადაწყვეტილებე-

ბის მიღების, კონტროლის, მიღწევების შეფასების და ა.შ. სისტემის მიმართ;

- თანამშრომლების მიმართ - შემოქმედებითი აზროვნება, საკუთარ თავზე პასუხისმგებლობის აღება, მოტივაცია, მწარმოებლურობის შეფასება და ა. შ.

- გარეგანი პირობების მიმართ - კლიენტების, მომწოდებლების, ინვესტირების, კონკურენტების, საზოგადოების, სახელმწიფოს მიმართ;

ბიზნესის პრინციპების ფორმულირება უნდა იყოს, ერთის მხრივ, ზოგადი, რათა კონკურენტებმა ვერ ფირმის ჩანაფიქრი გაშიფრონ და მეორეს მხრივ, საკმაოდ მკაფიო, რათა კლიენტებმა და ყველა ადრესატმა მათში მკაფიოდ, ნათლად შეძლონ ორიენტირება.

ბიზნესის მისას ბევრად განსაზღვრავს აგრეთვე მისი ორიენტაციები. ცნობილია მათი ექვენი სახეობა⁵.

- თეორიული (მისი კატეგორიებია: ჭეშმარიტება, ცოდნა, რაციონალური აზროვნება);

- ეკონომიკური (პრაქტიკულობა, სარგებლიანობა, სიმღიდობის დაგროვება);

- სოციალური (კარგი ურთიერთობები, შეფინიშება, კონფლიქტების არ არსებობა);

- ესთეტიკური (მხატვრული ჰარმონია, ფორმა და სიმეტრია, შემადგენლობა);

- რელიგიური (სამყაროსთან თანხვედრილობა);

მისასთან ერთად თანამედროვე ბიზნესის წარმატებული განვითარების აუცილებელი პირობაა მისი მიზნების განსაზღვრა. მისია და მიზანი ეკონომიკური საქმიანობის, როგორც ერთიანის, მთლიანის შემადგენელი ნაწილები არიან და ერთმანეთის გარეშე სასურველი შედეგი ვერ მიიღება. თუმცა ისინი სხვადასხვა ეკონომიკური კატეგორიებია. თანაც, როგორც აღვნიშნეთ, ბიზნეს-დაგეგმვის სხვადასხვა ეტაპზე განისაზღვრებიან: მისია - პირველ ეტაპზე, მიზანი - მომდევნოზე. მისია უფრო ფართო კატეგორიაა, ვიდრე მიზანი.

მიზანი როგორც მისიის შემადგენელი ნაწილი გამოხატავს ბიზნესის მისიის განხორციელების კონკურენტულ გზებს და ხერხებს. იგი არის ფირმის სასურველი მომავლის განსაზღვრა და მისი მთელი კოლექტივის საქმიანობის მოტივა-

ცია.

ფირმას, როგორც სოციალურ-ეკონომიკური სისტემის ნაწილს მრავალმიზნობრივი ხასიათი აქვს. მისი ფუნქციონირების პროცესში სტრატეგიულ მიზნებთან ერთად წყდება მრავალი ტაქტიკური და ოპერატიული ხასიათის ამოცანა - სოციალური, ტექნიკური, ტექნოლოგიური, სამეცნიერო-კვლევითი, ორგანიზაციული, ესთეტიკური, ფინანსური და სხვა.

მათი კლასიფიკაცია ცალკეული ფირმის მიხედვით შეიძლება სხვადასხვა იყოს. ძირითადი კლასიფიკაცია ხდება შემდეგი ათი ნიშნის მიხედვით⁶:

- მიზნის შინაარსის მიხედვით - ეკონომიკური, ორგანიზაციული, პოლიტიკური, სამეცნიერო, ესთეტიკური, საწარმოო (მომსაურებით), სოციალური, ტექნიზმიური, ფინანსური;

- სიდიდის მიხედვით - მაქსიმუმი (არაუმეტეს) და მინიმუმი (არაუმცირესი);

- დაგეგმვის პორიზონტის მიხედვით - ხანგრძლივგადიანი (სტრატეგიული), საშუალოვადიანი (ტაქტიკური) და მოკლევადიანი (ოპერატიული);

- მოქმედების სფეროს მიხედვით - გლობალური, რეგიონალური, უმაღლესი, შუალედური, ეროვნული, ლოკალური;

- გლობალურობის მიხედვით - რეგიონალური, უმაღლესი, შუალედური, ეროვნული, ლოკალური;

- ინარქიული ხასიათის ფორმით - სტრუქტურული ქვეგანყოფილებები;

- ურთიერთთანაფარდობის მიხედვით - კომპლექსურული, დიფერენტული, კონკურენტული;

- განზომილებადობის მიხედვით - რაოდენობრივი, ხარისხობრივი;

- დანიშნულების მიხედვით - კომერციული, არაკომერციული (საზოგადოებრივი);

- გარემოს მიხედვით - შინაგანი, გარეგანი;

- სუბიექტის (პრასონიფიკაცია) მიხედვით - ინდივიდუალური (პირადი), ჯგუფური (კოლექტიური);

ყველა სახისა და მიმართულების მიზნის მიმართ საერთო მოთხოვნილებაა, რომ ისინი იყვნენ მკაფიონი, ნათელი, ერთმნიშვნელოვნად გასაგები

და ტერმინებით ისეთნაირად ჩამოყალიბებული, რომ ფირმის მომავალს კარგად ასახავდნენ.

მიზნის განსაზღვრის დროს აუცილებლად გათვალისწინებული უნდა იყოს მისი შინაარსისა და გამოხატვის მიმართ წაყვენებული მოთხოვნები. ფირმის მიზანი უნდა იყოს: რეალური და მიღწევადი, არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს არსებულ კანონმდებლობას, შემსრულებლებისათვის უნდა იყოს გასაგები, გაზომებადი, სტრუქტურული ქვეგანყოფილებებისა და ფუნქციონალური სამსახურის მიხედვით დეტალიზირებული; სასურველია იგი აერთიანებდეს ფირმის ყველა თანამშრომლის, სამქროების, ფუნქციონალური სამსახურების ძალისხმევას.

მიზნის ფორმირება ხორციელდება რამდენიმე ეტაპად: მიზნის მოძიება, მისი რეალიზებადობის ანალიზი, სხვადასხვა აღტერნატიული ვარიანტებიდან ყველაზე მისაღები ვარიანტის შერჩევა, გასატარებელ ღონისძიებათა დაგეგმვა, ღონისძიებათა პრაქტიკული განხორციელება, მიზნის დაზუსტება და დიფერენციაცია ცალკეული ქვეგანყოფილებების მიხედვით, სამუშაო აღგილის ჩათვლით.

მიზანს განსაზღვრავს ერთი პიროვნება — ფირმის მესაკუთრე ან სპეციალისტთა ჯგუფი (მეპატრონე, მენეჯერი, თანამშრომლები) მათი კერძო ინტერესების გათვალისწინებით. თუ ფირმის წინაშე დასმულია რამდენიმე მიზანი, მაშინ დღიდ ყურადღება ექცევა მათ შორის პირის მიზანზე და კერტიკალური კავშირებისა და მათ შორის ურთიერთქმედების ყოველმხრივ გათვალისწინებას.

მიზნებს შორის კონფლიქტის გადაწყვეტის გზები და ხერხებია: დომინირება (ერთი მიზანი ხდება დომინირებული, მეორე — მეორადი); შერ-

წყმა (სხვადასხვა მიზნების ერთიან სისტემაში ინტეგრაცია); კომპრომისი (მიზნების მოწესრიგება დანიშნულების მიხედვით); დაყოფა (მიზნების დაყოფა დროისა და სფეროების მიხედვით). მხედველობაშია მისაღები, რომ ფირმის ცალკეული ქვეგანყოფილებების და ფუნქციონალური სამსახურების მიზნები უნდა უზრუნველყოფნების ფირმის, როგორც ერთიანის, მთელის საერთო მიზნების მიღწევას.

თუ სიტუაციაში მოითხოვა ფირმის მიზნების მოწესრიგება, მაშინ იგი უნდა განხორციელდეს იერარქიული სქემის მიხედვით. ყველაზე დაბალ ღონებს წარმოადგენს მიზნები სამუშაო აღგილის მიხედვით, უმაღლეს ღონებს — სულიერი, მატერიალური და სოციალური მიზნები, საშუალო ღონებს — დეტალიზებული მიზნების მარკეტინგი, მენეჯმენტი, ფინანსები, აღრიცხვა, კონტროლი და სხვა.

მიზნების სტრუქტურიზაცია შეიძლება განხორციელებული იქნეს სხვადასხვა კრიტერიუმების მიხედვით. ასეთად შეიძლება განვიხილოთ, მაგალითად:

-დეკომპოზიცია ან განზოგადებები (კორპორაციის, საშუალო და ოპერატორიული ღონებები);

-საქმიანობის სახეები და ფუნქციები (მენეჯმენტი, მარკეტინგი და ა. შ.);

-სტრატეგიული მიმართულებები (განვითარება, გადარჩენა, სტაბილიზეცია და სხვა);

-შინაგანი შინაარსი და დანიშნულება და სხვა.

ფირშის ფუნქციონალური ქვეგანყოფების საერთო მიზანი (მარკეტინგი, პერსონალის და ა. შ.) კერძო მიზნების ჩამოყალიბების საფუძველს წარმოადგენს. მათი მიზანია ცალკეული სტრუქტურული ერთეულების მიზნების დაკონკრეტება და დეტალიზაცია.